



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vera Sapientia Virtute Et Tranquillitate Animi Enchiridion DD. Evcherii Lvgdvnensis, Martini Bracarensis, & Magni Wigonis, Antistitum

Eucherius <Lugdunensis>

Martinus <Bracarensis>

Magnus <Wigo>

Monachii, 1639

Cap. III. Voluptati Corporis veri nihil inesse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10188

ergo morbum mauiſ celare,
quã fanare? Quomodo mor-
bos tui corporis libenter alijs,
vt compatiantur, oſtendis;
& ſi nolunt credere, miſe-
rum te habes, augeturque
dolor, ſed & irasceris: Et ita
de animæ ægri tudinibus ipſis
facito.

C A P. III.

VOLVPTATI COR-
poris veri nihil in eſſe.

I. **V** Ide duas experientias,
ingestionis, & egeſtio-
nis, quid te magis bea-
tificet, quod per hanc, an
quod per illam experiris. Illa
onerat inutilibus, hæc ex-
onerat.

onerat. Quid proſit vtrum-
que, circumſpice. Hoc eſt to-
tum deuorâſſe, expertū eſſe.
Nil vltra ſpei remanet. Sic in
omnibus ſenſualibus. Vide
ergò quid beatitudinis om-
nia huiusmodi, ſiue in ſpe,
ſiue in re, in te effecerint: &
ſic cogita de futuris. Cogita,
inquam, proſpera præterita,
& ſic futura iudica. Quæ ſpe-
ras, peritura ſunt omnia. Et
tu quid poſthæc? Aliquid a-
ma, & ſpera, quod non tran-
ſeat. Pingi vis ligna colori-
bus, igne conſumenda: cūm
ea quæ conſumis, vis eſſe de-
cora, ſeu cibos, ſeu veſtimen-
ta. Veſtibus indiges contra-

frigus, non colore illo, vel illo; sic cibo contra famem, non sapore illo, aut illo.

2. Voluptas bestialis ex sensibus carnis; Diabolica verò, omnis fastus, & inuidiæ, & fallaciæ; Philosophica verò, nosse creaturam; Angelica, nosse, & amare Deum. Quæ in transitorijs plus delectant, hæc magis mortifera sunt. Eadem, aut peior, est stultitia, genua flectere his, quæ tu feceris; & animum inclinare, his, quæ destruis; id est, saporibus, vel alijs sensibilibus. *De regionibus congregavit eos, à saporibus scilicet, & odoribus, & carneis tactibus eruens*

Tranquillitate animi. 157

ruens animos sanctos, in se
colligit. Ita conantur homi-
nes facere veram voluptatē,
siue beatitudinem; quasi aut
nulla sit, aut fieri possit; cū
ipsa sola sit, fieri verò nullo-
modo possit. Idem autem est,
facere sibi beatitudinem, &
Deum; & putare non esse
beatitudinem, & non esse
Deum. Vide, si omnes homi-
nes dimissis omnibus alijs re-
bus, quibus intendunt, vni
tantū colori, aut saporis ex
toto intendant, quā miserī
fædi, stulti erunt. Sic sunt &
modò, cū tam multis ac di-
uersis rerum qualitatibus in-
tendunt. Non enim magis

K 3

plu-

plures, aut vniuersæ creaturæ Deus noster, aut nostra salus sunt, quàm vna quæque earum.

3. Cùm gaudemus vnde & bruta, id est, de luxuriâ, vt canes; de voracitate, vt porci, & cetera: anima nostra fit similis animabus illorum, & non horremus. Ego autem mallet corpus habere canis, quàm animam. Et tamen si corpus nostrum, in tantam canini corporis transiret similitudinem, in quantum animæ caninæ similitudinem anima nostra per luxuriam transit: quis nos ferret? quis non horreret? melius

melius autem, ac tolerabilius esset, corpus nostrum in bestiam commutari, anima in suâ dignitate, id est, Dei imagine permanente; quàm corpore manente humano, animam fieri bestialē. Hæc-
que mutatio tanto est horribilior, magisque deplenda, quanto anima præeminet corpori. Vnde David: *nolite fieri, sicut equus & mulus, quibus non est intellectus.* Non enim de corporis hoc similitudine, ne sit ridiculum, dici putandum est. Coaptare aliquid sicut cibum aut potum, tantummodo vt plus delectet, Diabolo cooperari est,

in perniciem nostram, & accuere gladium; quo facilius & altius nostra possit viscera penetrare. Quanto enim his amplius delectamur, tanto grauius, ac profundius vulneramur.

C A P. I V.

HOMINVM CVPIDitate vanos timores & curas oriri.

I. **S** Ponte se implicat homo corporum ac vanitatis amori, sed velit nolit, cruciatur timore ac dolore pro eorum interitu, siue cum auferuntur ipsa corpora, siue cum ipse vituperatur. Amor enim